

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. lipca 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr 15/I/2018

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646), zwanej dalej „Prawo przedsiębiorców” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210, z późn. zm), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko F z siedzibą w A przedstawione we wniosku z dnia 20 czerwca 2018 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 26 czerwca 2018 r., o wydanie pisemnej interpretacji w trybie art. 34 ust.1 Prawa przedsiębiorców - **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

F z siedzibą w A, zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem dnia 20 czerwca 2018 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 26 czerwca 2018 r., o wydanie pisemnej interpretacji w trybie art. 34 ust.1 Prawa przedsiębiorców. Wnioskodawca w dniu 21 czerwca 2018 r. uiszczył opłatę od wniosku w wysokości 40 zł.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

z wykorzystaniem produktów zaklasyfikowanych do kodu CN 27101943. Powyższe wyroby są wykorzystywane przez Spółkę jako półprodukty do wyrobu końcowego produktu (oleju smarowego o kodzie CN 2719 19 99), który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Wyżej wymienione półprodukty Spółka nabywa w innych krajach UE i dokonuje ich przywozu w procedurze zawieszzonego poboru akcyzy do składu podatkowego gdzie wykorzystuje do produkcji preparatów antykorozyjnych, które w rozumieniu ustawy o zapasach nie są paliwami. Nabywane półprodukty są wprawdzie zaklasyfikowane do kodu CN 27101943 (oleje napędowe) lecz ze względu na brak dodatków (m. in. nie zawierają wymaganych przez przepisy dotyczące jakości paliw, żadnych dodatków bądź domieszek, w tym barwników, estrów FAME) nie spełniają norm jakościowych określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U.2015 r., poz. 1680 z późn. zm). i nie jest możliwe wykorzystanie ich jako paliw do celów napędowych albo opałowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca zwrócił się z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w opisanym stanie faktycznym będzie obowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej określonej w art. 21b ustawy o zapasach.

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko:

W ocenie Wnioskodawcy dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności dokonanie przez przedsiębiorcę przywozu ropy naftowej lub paliw (art. 21b ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach) przy czym, z treści przepisu rozporządzenia, w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 19 43 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem oleje napędowe określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii a więc oleje napędowe wykorzystywane do pojazdów drogowych (wykorzystywane w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.). zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

Biorąc pod uwagę powyższe Wnioskodawca wskazał, iż półprodukt przywożony przez niego już na etapie produkcyjnym nie jest przygotowywany by spełniał

wymagania jakościowe dla paliw ciekłych i odpowiadał konkretnym wymogom zastosowań paliwowych. W efekcie powyższy produkt nie spełnia niezbędnych wymagań jakościowych przewidzianych dla paliw silnikowych i nie może być nawet potencjalnie przeznaczony do wykorzystania do napędu silników. Wnioskodawca pragnie podkreślić, że wykorzystanie tych produktów w celu napędowym (ze względu na brak spełnienia norm określonych we wskazanych aktach prawnych) mogłoby nawet doprowadzić do uszkodzenia silników.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie Wnioskodawcy, w przypadku przywozu przez niego na terytorium RP półproduktów zaklasyfikowanych wprawdzie do kodu CN 27101943 lecz posiadających cechy fizykochemiczne uniemożliwiające wykorzystywanie ich do celów napędowych a ponadto wykorzystywanych do produkcji wyrobów nie będących paliwami skutkuje brakiem obowiązku po stronie Wnioskodawcy uiszczania opłaty zapasowej. W ocenie Wnioskodawcy ze względu na to, że przedmiotowe półprodukty nie są przeznaczone i nie mogą być wykorzystane do napędu silników nie stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o zapasach. Tym samym Wnioskodawca nie spełnia definicji handlowca ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej, w zakresie przywozu paliw.

Reasumując Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż we wskazanym schemacie prowadzonej działalności nie jest zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu nabycia i przywozu opisanego powyżej półproduktu oleju napędowego zaklasyfikowanego do kodu CN 27101943, bowiem nie spełnia on definicji handlowca, a także producenta określonych w ustawie o zapasach.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zważył co następuje.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach stanowi, że handlowcem jest:

- a) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw,
- b) osoba fizyczną, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. W myśl art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach przywozem jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017r., definicje legalne powołanych produktów zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozdział 3.4 OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe). Jednocześnie

powołany załącznik A zatytułowany „Wyjaśnienia dotyczące terminologii” jednoznacznie wskazuje, że zawiera on wyjaśnienia, uwagi geograficzne lub definicje pojęć, które są stosowane w pozostałych załącznikach, o ile w załącznikach tych nie stwierdzono inaczej. Wskutek powyższego bezpośrednie odesłanie z ustawy o zapasach do załącznika B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przekształciło się w odesłanie kaskadowe, które dla ustalenia właściwego brzmienia definicji paliw wymaga sięgnięcia, poprzez odesłanie z załącznika B, do definicji określonych w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 6 pkt 7 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe oznaczone kodem CN 2710 19 43.

Mając powyższe na uwadze w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych „produktów naftowych” oraz „paliw” – niezależnych od definicji przyjętych w ustawie – Prawo energetyczne oraz w ustawie o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw. W ustawie o zapasach obowiązek uiszczania opłaty zapasowej konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną – przywozu – rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii. W rozdziale 3.4.17. ww. rozporządzenia:

„Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540 °C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

3.4.17.1. Biodiesle mieszane (biodiesle w oleju napędowym) Biodiesle, które zostały zmieszane z olejem napędowym.

3.4.17.2. Paliwa inne niż biodiesle. Pozostała część oleju napędowego - olej napędowy z wyłączeniem biodiesli mieszanych (jest nią głównie olej napędowy pochodzenia kopalnego).

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku przywozu półproduktów zaklasyfikowanych wprawdzie do kodu CN 27101943 lecz posiadających cechy fizykochemiczne uniemożliwiające wykorzystywanie ich do celów napędowych a ponadto wykorzystywanych do produkcji wyrobów nie będących paliwami skutkuje brakiem obowiązku po stronie Wnioskodawcy uiszczenia opłaty zapasowej. W

ocenie Wnioskodawcy ze względu na to, że przedmiotowe półprodukty nie są przeznaczone i nie mogą być wykorzystane do napędu silników nie stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o zapasach. Tym samym Spółka nie spełnia definicji handlowca ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej, w zakresie przywozu paliw.

W ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych stanowisko Wnioskodawcy nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach ustawy o zapasach bowiem Spółka wypełnia definicję handlowca. Ustawa w żadnym punkcie nie określa, że przywóz jedynie tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych wiąże się z obowiązkiem uiszczenia przez handlowca określonej opłaty zapasowej, bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 pkt 2 w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie produktu ale spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008, które w przypadku olejów napędowych odnoszą się głównie do spełnienia przez produkt parametrów fizyko-chemicznych i dotyczą one wszystkich pośrednich produktów destylacji niezależnie od ich zastosowania.

Dlatego też, z uwagi na powyższe, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIA

1. Od niniejszej decyzji przysługuje stronie zażalenie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi, który wydał decyzję o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 zd.1 Kpa, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakresu sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 Kpa przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy było nadmiernie utrudnione.